

1905-03-15

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Johanne/Junge C. Larsen (f. Warberg)

opholdt sig hos sin søster i Boston.

Hun var gæst og også pige i huset.

Søsteren, Christine Mackie, rejste til

Danmark, mens Johanne var hos

hende. Christine ønskede at føde sit

barn i sit hjemland.

Det vides ikke, hvem Pølse-Levin, Fru

og Frk. Plaut, Lina Levin og Svend

Hertz var, men de fire sidstnævnte var

formodentlig venner af Astrid

Warberg-Goldschmidts svigermor,

Henriette Goldschmidt.

Jorcks Passage er en passagebygning

mellem Vimmelskiftet (Strøget) og

Skindergade i København. Passagen,

der blev bygget 1893-95 efter

tegninger af arkitekt Vilhelm Dahlerup,

er opkaldt efter bygherren,

sukkervarefabrikant Reinholdt W.

Jorck (1832-1909) (Wikipedia dec.

2023).

En pincenez er et par briller uden

stænger. Man sætter sin pincenez

direkte på næsen, og den holdes så på

plads ved en art klemme (Wikipedia

dec. 2023).

Bilsted & Schous Klinik Allégade 31,

Frederiksberg (Kraks Vejviser 1907].

Afsendersted:

Malmø, St. Pauli Kyrkogatan

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Modtagersted:

54 Coolidge Str. Brookline Mass. USA

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):
Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:
Ingeborg Abrahams
- Bendix
Julie Brandt
Bodild Branner
Thora Branner
Wilhelm Branner
Alhed Marie Brønsted
Johannes Nicolaus Brønsted
Louise Brønsted
Alfred Goldschmidt
Henriette Goldschmidt
Ina Goldschmidt
Johanne Goldschmidt
Selmar Goldschmidt
Christine Mackie
Mathilda -, pige i huset hos Astrid
Warberg-Goldschmidt
Anton Svendsen
Laura Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0504

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Det er i dag, Christine/Mornine rejser hjem fra USA til Danmark. Alfred Goldschmidt er rejst til Leipzig, og Astrid/Dis har haft nogle stille dage. Hun tog med færgen til København, og stuepigen Mathilda løb derned til hende med et brev fra Alfred. Astrid skulle til matiné hos Alfreds mor. Om aftenen og natten var hun hos Julie Brandt/Pan, og de havde det sjovt. Dagen efter besøgte Astrid Brønsted, var til middag hos sin mor og tilbage hos svigermoderen. Lejligheden var pyntet op, og der var optræden med musik, sang og monolog. Derefter kaffe og kager. Astrid var trist, fordi Alfred ikke var med til alt dette, og hun forstod ikke, hvordan Henriette Goldschmidt kunne finde på at lave et sådant arrangement, når hendes mand ikke var hjemme.

Astrid besøgte sin søster Thora/Tutte på et fødehjem og så hendes lille pige.

Astrid er selv gravid og ønsker sig en datter.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

15/3. 1905

Frøken Johanne Warberg

54 Coolidge Str

Brookline

Mass.

U.S.A.

om det vidste han 3 mdr senere

[ulæseligt] ægteskab. – det [ulæseligt]

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Goldschmidt

St Pauli Kyrko[gatan]

Malmö

Sverige.

Hvad hedder Sverige på Engelsk?

[I brevet:]

Malmö den 15de Marts 1905

Kære lille Junge! Du er dog en rigtig Snøbel – nu lægger jeg omsider min Brevdag om – til Onsdag for at kunne besvare dine Breve, der altid kommer Tirsdag – og så kommer der netop ingen denne Gang. Nåh - tak for det der skulde være kommen – og som måske blot er forsinket. - . I Dag er det altså, at Mornine drager af Sted – fra det slemme Amerika – til sit Hjemland, gid dog at Solen derovre skinner lige så varmt og

forårsforjættende som her i Dag – og gid Mornine var opfyldt af Mod og Lyst overfor det, som forestår – og gid hun allerede nu – ved Rejsens Begyndelse – kunde læse alle de Breve, som vil vente hende i Christianssand – alle fulde af glade Velkomsthilsner; jeg formoder nemlig, at Mornine ikke er aldeles sikker på Stemningen herhjemme – i det mindste ikke for alle Sags Vedkommende. –

Nu skal Du høre lidt af Ugens Begivenheder – de er hverken mange eller store for Resten. Som jeg skrev sidst, rejste Alfred til Leipzig i Tirsdags – jeg fulgte ham til Kjbh., hvor jeg Dagen efter var så heldig at opleve Tuttets Piges Fødsel – jeg så hende nat. ikke, men var da altså strax à jour med Tingene. Jeg tog hjem med Færgen om Aftenen – var Kl 9 i Malmø, hvor Pigen Mathilde modtog mig. Jeg tilbragte derefter et Par meget stille – og hyggelige – Musikdage – dvs – øvede mig uendeligt – læste – og skrev. Om Lørdagen rustede jeg mig atter til en Kjøbenhavnstur – skulde nemlig modtage Alfred Søndag Morgen og vi skulde så til en Musik-matiné hos A.s Mor.

Jeg siger Farvel til Mathilde – og be'r hende gøre sig færdig i en Fart, så hun kan komme hjem og nyde Friheden – til Søndag Aften. Da jeg kommer ned til Havnen, opdager jeg, at der slet ingen Færge går – men derimod skulde Skibet gå om - ½ - en halv Time. Jeg gik resigneret om Bord, satte mig ind i en lille lugtende og iskold Kahyt – og kiggede mat ud over det mudrede Vand og det grå tilrøgede Malmø - - så kommer der en ind – Mathilde! ildrød i Hovedet og yderst forpustet: der var kommen et Brev til Frun – og hun kunde se, det var fra Herrn – var bange, det var vigtigt – var styrtet af Sted strax – først til Færgen – der ligger ad Helvede til – og da der ingen var – så forsøgsvis til Skibet, var det ikke rørende! I Brevet stod, at de måske først kom hjem Tirsdag – men i en Efterskrift var tilføjet, at de dog **sandsynligvis** kom Søndag – (seneste Bestemmelse) Altså gled jeg. Ankommen til Havnegade, gik jeg strax op til Peder Skrams'[gade] hvor Huset flød med Forberedelser til Festen. Johanne var ene – jeg fik hende med ud et Par Ærinder; Øsregn var det – men mildt og yndigt – en rigtig Forårsregn kan være så bedårende – ikke mindst fordi man betænker, hvor Solen vil gøre Vidundere efter Regnen; - da vi kom ud på Kongens Nytorv, var der Flag alle Vegne – det så så kønt ud i al Gråvejret – og jeg syntes med et, at Kjøbenhavn dog var svært festlig. – Siden en lille kunstig Middag midt i alt Rodet i Svigerhuset – man snakkede kun om det forestående – ret storstillede Halløj. - . Så gled jeg atter ud i den friske Regn; gik til "Pølse Levin" (Jøden) og købte Fourage – derpå gennem Jorcks Passage forbi Frue Kirke og Universitetet – der begge frydede mig at se på – og gennem det lille morsomme – hyggelige Fiolstræde – til Pan,

hos hvem jeg efter Aftale skulde logere. Pan sad i Varme og Hygge og ventede mig. Vi snakkede og røg godt; - senere nød vi et mægtigt Aftensmåltid – Panhavde Grøntsager – jeg Pølser – desuden en Masse koldt Bord og Snaps – Pan og jeg er kommen ind på at

II

solde med Mad sammen! Ovenpå det store Måltid faldt vi atter i Snak til en Cigar - men blev dog meget hurtig søvnige og besluttede at gå i Seng; Pan gik ind i Sovekammeret – og da hun blev mig noget længe borte – hun redte ikke Seng til mig, for Lagnerne hang endnu ved Kakkelovnen - så anede jeg Uråd og gik derind – ganske rigtig: Pan der ved min Tilstand, havde redt til sig selv på Jernstellet og skulde nu til at ordne sin gode Træseng til mig – og Du begriber let, hvorfor det hele var - : Pan, der er uhyre optaget af at skulle have Mornine – og ikke mindst fordi, fordi Mornine er således i Stand – Pan vilde naturligvis vide, hvorledes en Dame under sådanne Forhold kunde sove i Pans Seng – jeg kom til at le så heftigt, at Pan – skønt først flov – til sidst måtte le med. Se, det var jo også en Art Prøveklud! – Resultatet var ellers, at en sådan Dame kan sove fortræffeligt i den gode Seng. Næste Morgen – Søndagen Morgen – oprandt med Sol i Stuen og godt Humør i Sengene. Pan lempede Kaffen – som vi derpå indtog på Sengen – med Passiar og Cigar bagefter. Vi snakkede ellers med [”med” overstreget] om Vilhelm –

- med hvem vi ikke kan fatte –
- at Tutte sig gider befatte –
- Om ham vi bryder os da'tte
- Så meget som en Kaffe –

osv

Kl 9 drog jeg af – pr Sporvogn til Hovedbanen, hvorfra jeg halsede i strakt Løb nu til Ankomsten – meget optændt af Sol – og anden Glæde.

Vendte slukøret og ene tilbage. Alfred var ikke med.

Tog så den pludselige Beslutning at tage til Magisterens.

Deroppe dumpede jeg ind i det yndigste lille Familiesceneri – Magisteren gik og så smuk ud – Lugge småviskede – den lille stod i sin Vugge – hoppende og pludrende af Livsmod og Fornøjelighed – og Stuerne var duftende og søndagsrene.

Vi havde det så dejligt – vi røg – og drak små røde Snapse; Magisteren snakkede! de var begge så henrykte over atter at have fået Magisterens Stue – den Logerende er jo rejst.

Så gik jeg et lille Hils til Mor – de havde travlt – skulde have Middag Kl 1. Jeg traf Pan der, og vi fulgtes så op i Kvindernes Køkken, hvor vi sammensatte os en fortrinlig lille à la carte Middag. Pan fulgte mig lige til

Peder Skramsen, hvor vi skiltes.

Deroppe herskede vildt Jødehalløj – de nærmeste var kommen og lavede et mægtigt Spektakel. Hele den store Spisestue var ryddet – og indrettet til lutter Siddepladser [tegning] – i Halvkreise – langs Væggene stod små Borde med Masser af Konfekter – samt Drikkevarer. Fløjdørene til Dagligstuen var løftet af – pænt i Døråbningen hang en vældig – dekorativt udstyret – Plakat med første Nummer. af Programmet (hver Gang et Nummer var endt, blev den yderste Plakat trukken ned – og derunder sad så det næste osfr.) I Dagligstuen sad langs Væggene de gallaklædte Optrædende: Fru & Frk Plaut (Sang) Frk Bendix (Violin) Johanne G (Sang) Frk Lina Levin (Sang) Fru I. Abraham (Violin) Hr Svend Hertz (Violoncel) Fru Goldschmidt (Klaver) Da alle var samlede, trådte en ung, smuk Herre frem for Publikum – han var iført Kjole og hvidt – havde stort brusende Kunstnerhår (à la Anton Svendsen) sorte Moustacher og Fipskæg – Pincenez; han fremsagde en lang vittig Monolog (af Fru Goldschmidt) – der gjorde stor Lykke. (Herren var naturligvis Johanne.) Derpå fulgte Numrene Slag i Slag; alt meget vellykket – men desværre var jeg temmelig adspredt – af Skuffelse over Alfreds Borteblivelse. Efter Servere [”Servere” overstreget] Musikken serveredes Te og Kaffe – ved mange fint dækkede Borde – der i Hast skød frem

III/

alle Vegne – og med en uendelig Masse fint Jødebagværk til. – Men tænk – hvor underligt at lave sådan Fest, når Faderen er borte; hvilken Ruin bliver dog ikke de fleste Ægteskaber til; da Tusinde Gange hellere gå sin Vej i Tide – end leve sit Liv på Stumperne. Og Børnene – dette evige Spørgsmål, der altid er i Vejen; men Junge, mon dog ikke Børnene står sig bedre ved, at Forældrene lever deres Liv rigt og helt! hvad kan det hjælpe, at hver Slægt forkludrer sig for deres Børns Skyld – når så Børnene atter forkludre sig for den næste Slægts Skyld – os.fr i én Uendelighed. Nej, Ulykken er nok den, at Reformen stadig lader vente på sig; er først Flertallet klar over det bundne Ægteskabs store Mangler – dets absolute Ufuldkommenhed – så findes også en Plads – en Udvej for Børnene; under de herskende Forhold må Spørgsmålet om deres Skæbne naturligvis forblive ubesvaret. – Jeg er nu gift – og kan tale lidt mere erfarent med om den Ting – og jeg siger Dig, at den eneste Fare jeg føler for mit Ægteskab – det er denne, at jeg er bunden; den der af Naturen er fri, kan aldrig blive bunden. Åh – min Hjerne formelig klør efter at kunne give sig i kast med den Opgave at finde en Udvej; men for at kunne tale om Sagen i Almindelighed, skal man kende meget – have levet meget – og – måske også have læst meget. En usalig Lyst er det for mig – jeg har ikke Evnen;

og dog er det min bedste Glæde at finde Udtryk for en Tanke, der uden fast Form har ulmet længe i Hjernen. Inspirationens Nådegave blev mig nægtet, Junge – eller måske er min Tid ikke kommen – jeg vokser jo endnu – heldigvis! for det er godt at kunne se tilbage i Overbevisning om, at Tiden dog bragte Vækst – Udvikling. - . Måske har alt dette ingen Interesse for Dig, lad mig derfor hellere se at få en Slutning på "Begivenhederne". Jeg slap nok Tråden ved Matinèen. Medens alle endnu var i fuld Gang – lejrede om de dækkede Borde – snakkende af fuld Hals – mer og mer støjende – så listede jeg stille og ubemærket bort. Det var på høje Tid, da jeg vilde besøge Tutte – der er officiel Modtagelse kl ½ 4 – 4 – og den var over ½ 4. Da jeg var gået igennem Søjlegangen ved det kgl Teater og kom ud på Kg. Nytorv – der lå badet i Solskin – søndagsforladt og stille – så huskede jeg pludselig på, at jeg ikke anede, hvor Fødehjemmet var. I en Kiosk fik jeg da fat i en Vejviser – og fandt deri "Schou og Bilstedts" Klinik i Allégade. Derud kørte jeg da - og bad dem sige mig, hvor Fødehjemmet lå (det er nemlig også deres). Det lå på Lampevej, og snart efter slap jeg ind til Tutte; hun lå nok så pænt i en stor Stue, hvor hun tilfældigvis var alene. Pigen kom op og gjorde ved, mens jeg var og det var virkelig en ganske ualmindelig køn og appetitlig lille Pige (for Resten vældig stor) og så havde hun det største og tætteste Hår, jeg endnu har set på nogen nyfødt.

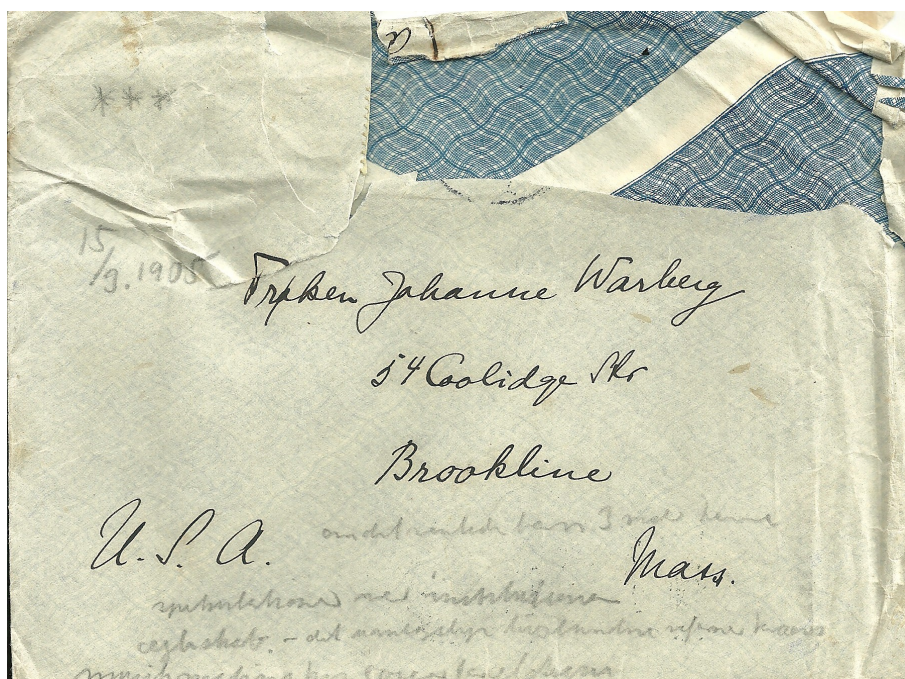
Tutte havde sin Fornøjelse af at frisere hende med en lillebitte Børste. Vilhelm kom, mens jeg var der; han var helt rørende glad ved den lille Pige og gik længe med hende på Armen. – Jeg tog derfra ud på Dosseringen, hvor Mor havde bedt mig komme og spise en god Aftensmad. Siden fulgte Mor mig ud til Færgen. Der var så mange Folk med – og flere berusede – så jeg turde ikke gå den lange Vej herud, men tog en Droske. – I Går ankom så Alfred – det var meget festligt – han var fuld af Snak og Oplevelser fra Rejsen; havde også nogle dejlige Bøger med til mig; det er dejligt at have ham hjemme igen – det giver en anderledes Glans over Hverdagene, end når man går alene. Nu Slut for denne Gang – jeg skal nok være god til at skrive, nu Du er ene. Ungen har det mest godt – hun forholder sig forbavsende stille – hvis jeg ikke bestandig videde mig ud i Liv og Bryst, så skulde jeg tro, at der ingen var – hun er nu 7-9 Ctm. lang – har Fingre – Tæer – Negle – Hale! Om [Skrevet på hovedet øverst på side 1:] en Måned kan det ses tydelig, at hun er en Pige (hvad jeg helst vil have – ganske på Trods af, at Alfred helst vil have en Dreng – men hvad i al Verden skal jeg gøre med en Dreng??

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**
NY CARLSBERGFONDET

Din Dis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Den 15de Marts 1805
Meluö den 15de Marts 1805

En brevskat kom det her i dag, at den er en Rige (indtægter) og
en anden - og skulde det være nok til at betale den
- men hvad i os vilken skal vi gøre med en Brevskat?
Kære lille frue! Du er dag en rigtig Suppel-
mål legger jeg om det min Brevdag om - til Dags
- for at kunne bevare dine Brev, der altid
kommer Tisdag - og så kommer der ude af
ingen denne Gang. Nåh - Tak for det der
skulde være kommen - og som måske blot
er forsinket. —. For Dag er det altså, at
Marianne drager af Sted - fra det skønne
Amerika - til det hjemland, gik dag
at Solen derovre skinner lige så varmt
og forårsfyldende som her i Dag -
og gid Marianne var opfyldt af Mod og
Lygt overfor det, som forekommer - og
gid hun allerede nu - ved Rejseens
Begyndelse - kunde læse alle de
Brev, som vil være hende i Christian-
sand - alle fulde af glade Velkomst-
bilsner. Jeg formoder nemlig, at Marianne
ikke er aldeles sikker på Skrivningerne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

kerbygnisse - det mindste ikke for alle
Lags Tidkommenter. -
Nu skal du høre det af Pagen Bergensholder
- de er hverken mange eller store for Reiden.
Som jeg skrev sidst, rejste Alfred til Stejn i
Tirsdag - og forfulgte ham til Jyll. hvor jeg
Løgen eller var så heldig at optjene Tulle
Tages Fortrol - og så hende nat. Ikke, men
når de alle skrac a gæst med Tingsen.
Jeg tog hjem med Pagen om Aftenen -
med Kl. G. Malum, hvor Pagen Mathilde
madtag mig. Jeg tilbragte de næste et Par
Møder spille - og hyggelig - Hverdag -
Så - gæde mig uendeligt - Lær - og svar.
Om Lørdagen sendte jeg mig alle til en
Kjølehammet - skulde nemlig madtag -
Alfred - Juleag - og vi skulde så
til en Messis - malin' har G. har.
Jeg rejste Torsdag til Mathilde - og her havde
gode sig fordy i en Part, så det kan komme
hjem og rejste Tirsdag - til Pagen Albu. De to
Pander med til hammen, bøger og j.

At der skal inget Penge gør - men derimod
skulde det til G. om - 2 - en kato Pagen.
Jeg gik resigneret om Bord, såde mig ind
i en lille krogende og iskald Kædet - og kiggede
med ind over det modnede Vand og det gode
tilbragde Malum - så kommer det en
ind - Mathilde! i det Tid. Hovedtag og det
forprædet: det var barmen et Brev til Fruen
- og hun kunde se det var fra henn -
hæng, det var vigtigt - var skrydet af
Hed Albu - for det til Pagen - det byr at
helvede til - og da det ingen var - i
forpagten til Mathilde, var det i det spændt!
F. Brevet stad, at de måske for et Par
hjem Tirsdag - men i en uflidshvillig var
tilfældet at de dog sandguldene kom Juleag -
i enede Berømmelse) Det er glad og.
Kulommen til hammen, gik jeg skrac af til
Pagen Albu, hvor det tilføjet med Pagen
til Pagen. Johann var ind - og fik hende med
ind et Par krunde, Pagen var det - men
indt og guldf - en sig! Pagen kan

BB0504

naere is belærende - ikke mindst fordi man
betænker hver Solen vil gøre Tidstidene efter
Regnen; — da vi kom ind på Rønnenbygaard,
var der Fløj alle Vegne — det is is høst
tid i al Grønt — og jeg syntes med
is, at Rønnenbygaard var svært pænt.
— Liden en lille stensig middag midt
i det Rødt i Søjentrust — man snakkede
Sten om det frekænde — ret storartet
Malt. — På gleden jeg akter ind i den
friske Regn; gik til "Påle Løve" (Jævn) og
Kølle Fødder — der på pænt Jorden Pænt
forbi Pænt Løve og Kvinden i det — der lagde
fyndede mig at se på — og pænt det
Lille morsomme — hyggelig Træstede —
til Pan, har hvem jeg efter Afhale Stens
Løve. Pan sad: — Varme og Hygge
og snakkede mig. Vi snakkede og røg
gød; den ene nød is et magtigt Afhens-
mål — Pænt Grønt — og Pænt —
den anden en varme kaldt Bødt og Sænt
— Pan og jeg er kommen ind på at

11

valde med hvad sammen! I næste det
store Mæltid faldt vi alle i Svæk til
en Cigar - men blev dog meget hurtigt
sprunget og bestubede at gå i Seng; Pan gik
ind i Sovkammeret - og da hten blev mig
naget lange Børn - hten vedde ikke Seng til
mig, for Sagnerne hang endnu ved Rakkelaen -
- vi havde jeg brød og jte derind -
ganske rigtig: Pan, der ved min Tilstand,
havde vedt til sig selv på Jernstellet
og skulde nu til at ordne sin gode Trosseng
til mig - og den begriber let, hvorfor det
hele var - : Pan, der er uhyre optaget
af at skulle have Marnine - og ikke
mindst, fordi Marnine er søbede i Skud -
Pan vilde naturligvis vide hvorledes en
Sonne under sådanne Forhold kunde
sove i Pans Seng - jeg kom til at le
den heftigt, at Pan - skopt jst flør - dit
sidet måtte le med. De det var jo en
en Art Proprieté! - Resultatet var
ellers, at en sådan Sønne - søn

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

som fortræffeligt i den gode Leug.
 Næst Ingen - Spisgen hogen - gærdet
 med Løl i Stuen og god Kjøkken i Baggen.
 Pan kempede Kaffen - som in de pælske
 fe. Løgen - med Partier og Løgs Kaffee.
 Vi snakkede eller træk om Pøkelin
 - med hvem vi ikke kan fatte -
 - at Træk sig gide Befalle
 - om han vi byder os dalk.
 Så meget som en Kasse - osv

Høi jeg af - for Spørgen til Knekkene
 kan fra jeg halve i Skabt Løt nu til
 Arkivisten - meget oplyst af Sal - og
 anden Vade.
 Vennde Skibet og sine Likhage.
 Alpet var i det med.
 Tag te den pludselige Bestikning af
 gø til Magikeren.
 Løppe det om jeg end - det sjældige
 alle Rensbærende - Magikeren gik
 og se smukt ind - Løge - smærkede -

den lille sled i sin Træge - kappende og
 pludseligt af Løsmad og Pøngelstid
 - og Løerne der doghede og
 sporskage.
 Vi havde det så lyst - vi røg - og
 trak små røde Sapper - Magikeren kikkede!
 de var begge så de røgte - var alle at han
 fast Magikeren thue - den Løgende og
 sejt.
 Så gik jeg af lille bitte til hvor - de havde
 Løall - skulde have Midtag te! - Jyhaaf
 Pan der, og vi fulgte te os i Kainernes
 Kjøkken, hvor in sammenbatte os en for
 kringlig bitte å la carle Pinddag - Pan kikkede
 smigede til Peder Rasmusen, hvor in skille.
 Løppe herkede villet Jøllhally - de
 uventede var kommen og lavede et meget
 Spøskel. Hele den store Pindstue var rødet
 - og indskel til lille Pindplade in
 i Kjøkken - Løge Kaffee had små Bønde
 med Maer af Knekket - samt Skibkænde.
 Pøngelstid Løge Løerne var Lølle af - spent

BB0504

i Sprængen hang en ualdig - deklarativ
indsigt. Kædet - med første nummer,
af Programmet (hver Gang et Nummer var
endt, blev den første Kædet tænket ved - og
derunder sad vi det sidste osv.) I Dag; thi
sag laugs Bøggene de gældende Gældende.
: Fru & Frk Plaut (Sang) Frk Bendix (Violin) Johanne J
(Sang) Frk Lina Levin (Sang) Fru F. Abraham (Violin)
Hr. Svend Herk (Violoncel) Fru Gældende (Klaver)
Da alle var samlede, brødte en tung smule
Herre frem for Publikum - han var iført
Kjole og kvidt - havde stort brændt Kædet -
nerhår (å la anden Suedien) sorte Mauskæde
og Pipshag - Tincener, han fremtogte en
Lang vittig Monolog (af Fru Gældende) - der
gavde stor Lykke. (Herren var ualdig i
Sphaum.) Derpå fulgte hümrene Sag; Sag;
ad meget vellykke - men desværre var jeg
hemmelig adlyndt - af Skuffelse over Bøggene
Borleblænde. Efter hümrene tænket var
renedes Te og Kaffe - ved mange fint
beholdt Bødder - der i Hart skjed frem

III

alle Vegne — og med en uendelig masse
fint Jyskeagvask til. — Men hør
hvor underligt, at Lave tidens Fæst, når Fæstene
er borte, hvilken Ruin bliver dog ikke de
fleste Egteskaber til; da Troværdige Gænge
heldere gå sin Vej i Tide — end leve sit Liv
på Komperne. Og Børnene — de alle unge
Spørgsmål, der altid er i Vejen, men Jungs,
mon dog ikke Børnene bliver sig bedst med,
at Forældrene lever deres Liv rigt og
heft! hvad kan det hjælpe, at hver
Kægt forblinder sig for deres Børnes
Skyld — når de Børnene alles forblinder
sig for den uægte Kægts Skyld, — os. fr
en Uendelighed. Nej, Ulykken er nok
den, at Reformen stadig lader
næppe på sig; er først Flertallet klar
over det kundue Egteskabs store Mangler
— dels absolutte Ufuldkommenhed
— så findes også en Vads — en Udag for
Børnene, under de herskende Forhold
men Spørgsmålet om deres Helme naturligvis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

parlamentsmedlemmet. — Jeg er nu gift
— og som hele Livet mere erfarent vilde om
den Ting — og jeg siger Dig, at den væsent-
lige Ting jeg søger for mit Glædelighed — det er
denne, det jeg er tilbøjelig, den der af
Katholiken er fri, som aldrig blev tænkt.
Alle — min Hjemme formelig blør
efter at kunne give mig, i kast med
den Opgave at finde en Alene, væn-
ner for at kunne tale om Sagen i Almindel-
hed, skal man kende noget — kan
endelig meget — og — måske og jo
kan det meget. Den særlige Lykke er
det for mig — jeg har ikke Dancen, og den
er det min bedste Glæde, at træde ind i
for en Tand, det inden fast Form har
tilmed Gange i Gården. Inspirationsen
Næstgange blev mig, æglet, Følge — eller
måske er min Tid ikke kommen — og uden
for enden — heldigvis! for det er godt at
kunne se tilbage i Livets Udvikling, at
Tiden dog trænge til det — Skrivning.

Måske har alle disse i en Fuldens
for Dig, det mig derfor hellere se at få en
Kærlighed for "Republikken". Jeg drager
nab Træden med Kvinden. Måske alle end
var i fuld Gang — Lykke om de skabte
Borde — svarende af fuld Mælt — men og
mer af gode — så skulle jeg skulle og ville
mærket borte. Det var på høje Tid, det jeg ikke
besegge Tulle — der er officiel Mandag 16. 11. 1919
— og den var over 21. Da jeg var på et nyt
Togspænde ved det højeste af den ind på
10. Kjøbenhavn — der er båret i København
i Pulver, smalt og skalle — så trække jeg
pludselig på, at jeg ikke havde, hvor Tønde-
mel var! For ikke faldt jeg på, i en Værelse og
javel den "Læge og Rejse" Klinik, "Allegade".
Derud forle jeg de — og had blev sig mig
hvor Tønde mel la' det er svært, og jo den
Ladde på Lægen, og snart efter drager
jeg ind til Tulle, den la nab til Jørgen, en
stor Stue, der blev tilfældig, var alle.
Tiden kom og og gik med, men jeg var

BB0504

og det var virkelig en ganske ualmindelig
køn og appetitlig lille Pige (for Resten ueldig stor)
og så havde hun det sprøde og kødfulde hår,
jeg endnu har set få nogen sukket.
Tulle havde sin Forrygsel af at prisere
hende med en lillebitte Børst. Wilhelm
kom, men jeg var der; han var helt rørende
glad ved den lille Pige og gik længe med hende
på Armen. —

Jeg lag derfor ud på Datteringen, hun var
havde bedt mig komme og spise en god Aften-
mad. I den fattede hun mig ud til Torgens.
Der var så mange Folk med - og flere bemærkede
så jeg turde ikke på den lange Vej herud, men
tog en Draske. — 7 Går anden så Alsted
— det var meget jentligt — han var fuld af Suk og
Oplevelser fra Rejsen; havde også nogle dejlige
Bøger med sig; det er dog! at han
dem hjemme igen — det giver en anden
Lede. Han var overdagene, ind til man
går alene.

Min Nis for denne Gang — jeg skal nok være
god til at skrive, når du er borte.
Nogen har det mest godt — hun forbejder sig for
høvede stille — hvis jeg ikke herkendte mig ud
i Liv og Dødt, så skulde jeg tro at der ingen var —
hvis det var 7-9 Alm. lang — hal Fingre Tær, nogle — Hæ! Om